

השוואה

מסיפורי מאנגלה

עם פתיחת משפט אדולף אייכמן, החלו עשרות קרבנות המחנות להיזכר בתלאות שעברו עליהם, לספר את סיפוריהם.

איומים במיוחד דברי קורבנותיו של ה"ר"ר ליוף מאנגלה, רופא.ס.ס. שהיה אחראי ל"סלקציה ולגיסויים על שבויי מחנה ההשמדה אושוויץ. מאנגלה, אשר התגורר לאחר ה"גלחמה בארגנטינה, נעלם לפני זמן קצר, הינו כיום אחד ממושעי המלחמה המבוקשים ביותר, הן עלידי שלטונות גרמניה המערבית והן עלידי שירותי הבטחון הישראליים.

בין הקורבנות הרבים שעברו תחת מגבלו של מאנגלה, מעטים מאוד האנשים שנו "הימלט ומסוגלים לספר על כך. בין מתי מספר אלה נמנית גם לאה פור, בעלת המיון של בית-משפט השלום בחיפה.

מספרת לאה פור: לעולם לא אש"ח אותן. הובלנו לקראתו, כל משפחתי, הורי, כחמי אחרות ואני. כאשר נתגלה עיני, עמד לבי מפעום. הוא עמד שם, פשוט רגליו הארוכות, גבוה מאוד ויפה ואיך להפליא. בלבו מוחות עיניו הבלתי גיליות. הן היו גדולות מאוד, כחולות אוד. לא יכולתי להאמין באותם רגעים כי אדם יפה זה שוכנת נשמה מפלצתית.

יפהפיה בקטור הרע: הורי וסבתי ובלו ל"ה הוראתו, לטור הימני; הטור רע קראנו לוה. בו ניצבו הניזונים למש"פית. לי הוא הורה לפנות שמאלה, לטור טוב. היינו האנשים המסוגלים לעבור.

אחרי עמדה גיסתי. הוא הורה לה באצ"ע (ידינו היו מכוסות בכפפות לבנות שלג) לפנות מימנה. היא נדהמה. גיסתי הנה שה יפה עד היום, ואו היתה בשיא יופיה. פתע היא נעצרה. בקורירות חזרה לעבר נגלה ואמרה לי, בקול שקט ועמוק: אבל, אני הקצין, אני הרי צעירה וחזקה ואני דעת לעבור...

מנגלה סקר אותה במבט חומד, מכף רגל ד ראש. לאחר מכן, מבלי להוציא הנה פיו, סימן לה לפנות לטור הטוב.

היו עוד מספר אנשים אמיצים, שהחליטו נוער על פסקיהן של האצבע הקטלנית. זה זה דבר אטור בתכלית האיסור. מנגלה ון סבל שיחה עם נחותים מסוגנו, והיה רץ בצווחות איומות כי הדבר הרגיו. לא ים נעור במקלו הטוב, הנחושי.

היה זה מקל-טיולים מהודר, קצר, בקצהו זה מעין לולאה. הוא נהג להתגרות ב"רבנותיו במקלו זה; היה דוחף בו בגבו ו"מישהו ופוקד, לר"ן אך ברגע בו צעד זמלל קדימה העלה במהירות-אמן את לולאה על צוואר האיש, וגררו, נחנק זה למקומו. אחר-כך היה פורץ בצחוק א גילה, למראה ולשמע אנקת הקורבן.

פעם עבר לידו גבר, או נכון יותר להגיד ד חי. הוא ליכלך מעט את אחד ממגפיו מנגלה והלה חבט בגב האיש במקלו. ריכך, תוך מבלו קללות וצווחות, אילץ האיש לצחצה את מגפיו בלשונו. לא כח לעולם כיצד הוא עמד אותה שעה, על מותניו וחיוך גלגני על פרצופו.

חינוך

יד הורים

נהל בית-הספר העממי יעב"ץ בתל-אביב, זה מרגל (54), נדהם. השמועות שהגיעו זניו העירו בבירור על מרד הורים.

יתה זו התארגנות ספונטאנית של הורי יד"ר כתות ה' וז', אשר איימו להשכיח בנייהם כמחאה על מה שכינו "התנהגותו יזרותית של המנהל כלפי מחנכת ה"ה".

רשיה של הפרשה, נעוצים בתחילת עברו בבית-הספר של המחנכת, רחל כהן. רחל, שהתחילה עבודתה כממלאת, נחכדה בסוף שנת הלימודים בביקור י של המנהל בב תה. "התלמידים, וביתוד יים, מרוצים ממך", אמר לה. "אודה מאוד אם תסכימי להמשיך בבית-ספרנו יה מן המניין".

זל נאיתה. היא קיבלה על עצמה את יד המחנכת לכיתה ז'. צעירה ובעלת הקדישה המורה את זמנה לפעולות דתיות שונות, בבית-הספר. הורים רבים, מצבם הסוציאלי לא איפשר להם יג עזרה לבניהם, הופנו עלידי המנהל (המשך בעמוד 14)

הגנל

א כל קרפרודוקציה צרפתית-ישראליית מסתיימת בהפלה מלאכותית. לפע"מים יוצא, בכל זאת, קוף קטן או איזה סרט ציוני, עם עשרה מיואשים פוטוגניים פחות או יותר — כפי שאפשר היה להיחזק, השבוע, בשדה-בוקר.

על גיבעה תלולה, שני קילומטר מזרחית לשדה-בוקר, הטילו התרנגולות ביצים ב עברית, וגילה אלמגור אנסה את השפה ה צרפתית. גילה והשרב היו הדברים הראי שונים בהם נתקלו עתונאים, שעה שירדו לגבב לסיוור מאורגן. במרכז הגיבעה, בלט מיגדל שמירה הלוצי למדי, ומתחתיו, קבר (לארז'הקא במורד), מול שני צריפי-עץ. מס' ביב רבצה תהום שהומינה למחת בטוח אבל יפה.

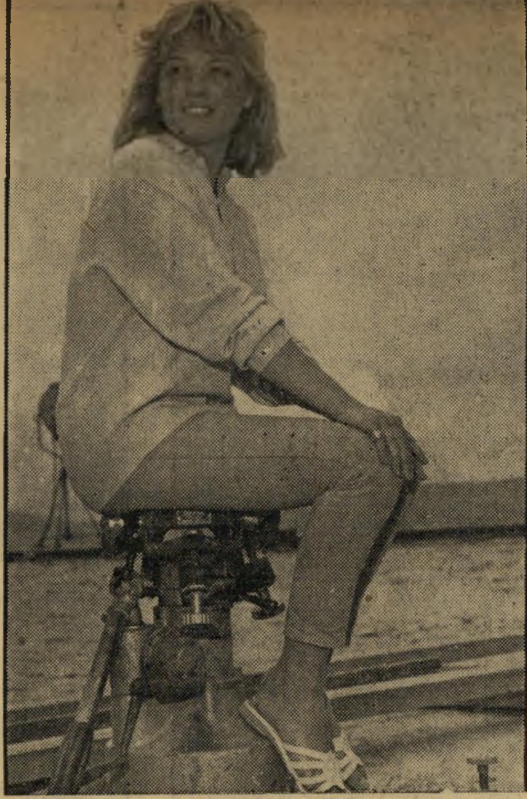
זה המשק, הסביר אל סקאנינאבי יפה תואר, אשר על חוטמו המקולף נחו משקפי שמש ירוקות — פייר זימר, הבמאי הצרפי תי המשק, המשתרע על חצי קילומטר מרו"בע, ניבנה לפני חודשיים ויסיים את הקאר"י, את הקצרה שלו בעוד חודשיים נוספים — בתום צילומי עשרה מיואשים.

שמונים אחוז מהוצאות הפקת הסרט — כחצי מיליון לירות ישראליות בסך הכל — תכסה חברה צרפתית. את החלק הישראלי נטל על עצמו יהודי שחייצי. הסרט עצמו יוצג עוד הקיץ, במיסגרת פסטיבאל הסר"טים הבינלאומי של ונאייה. יהודה מרייחה של ישראל לירידה-החתיכות והמלודרמה. הבמאי הצרפתי בן ה-32, הגורם לכל גבר שישא את עצמו, כשהוא עורך השחאות איתו, דיבר בהתלהבות, שעה שהתחכח עם החבורה ושאל לדעת הכתבים אודות ספרו של יוסף ברץ, כפר על גדות הירדן, עליו מבוסס התסריט.

"ואני דוקא כן הוקסמתי מן הספר", אמר פתאום, בהבינו שלא כראוי את תגוב"תם המתה של הסובבים. העתונאי היחיד ש שמע אי-פעם על הספר, זלל אותה שעה גולאש באגף השני של המינרש, בחברת נערות-מלחמה.

ב. ב. רודפת כעז

פ ייר כתב בעצמו את התסריט ה"ראשון, לפני ארבע שנים, כשספרו של ברץ משמש לו כמורה. לפני שנה שרף את התסריט מספר 14 והתחיל לעבוד על מספר 15 — שהוא, תודה לאל, התסריט הסופי של הסרט, אם לא יחולו שינויים ברע האחרון, דבר אפשרי בהחלט. את שם הסרט גנב הבמאי מאימרתו של א. ד. גורדון; "תנו לי עשרה מיואשים

סתם חתיכה

היא האביזר האישי של השחקן ובן-הרוב, פיליפ קלייר. אם כי איננה נמנית על צוות ההסרטה, משכה את תשומת-לב המבקרים.

ואהפוך בהם את כל העולם. הצרפתי היה מיואש בעצמו, כשנודע לו כי לסרט ישראלי אחד קוראים הם היו עשרה. עכשו הוא מחפש שם חדש. בלי עשרה.

העלילה הציונית-עד-מאוד עוסקת בשבעה צעירים ושלוש נערות, שהתנחלו על אדמת הנגב באחת מ-11 הנקודות שהוקמו בבוקר יום הכיפורים, 1946. הסרט מסתיים בקבלת החלטת האו"ם, בדבר הקמת המדינה. באמצע נארגים עוד שני סיפורי-אהבה, הרבה גבר רה, ומספר אינטרס של בעיות דראמטיות.

אביו של הבמאי, שבחר דוקא בנושא אולטרא-ציוני זה, הוא בראנד זימר, הסופר האנטי-שמי ומשתף-הפעולה כימי הכיבוש הנאצי, אשר אנשי הרפובליקה הצרפתית ה"רביעית שללו ממנו את זכויות האזרח. הס"רט העלילה הציונית באה כויסטה של הת"פייסות מצד זימר הצעיר.

את שבעת השחקנים הצרפתיים ליקט זימר, חניכם של זיל דאסין ויאן דלאק-רואה, מן הקצף של הגל החדש. את ששת השחקנים האחרים מצא בכוס המים הרדודים של הסרט הישראלי. שלושה מהם כבר הופיעו בחולות לוחטים: גילה אלמגור, עודד תאומי והילל נאמן.

ברחבת ההסרטה הסתובבו זוג עיניים מעניינות של מרעילה מיקצועית, כשמאחוריהן ראש שצמח קרוב מאוד לאדמה. פאסקאל אודרי, 23 ומנומשת, היתה אנה פראנק של התיאטרון הפאריסאי, משמשת עתה כוכבת עשרת המיואשים. מעל דפי שבועון-הקולנוע סינמאנד היא אולי גראית יותר טוב. אבל כשרואים אותה ברור כמו שהיא, מבינים מדוע סמי פריי, ארוסה לש-

ההחז

עבר, לא סבל יסורי-מצפון שעה לזרועותיה של בריגיט בארדו. גם לאהובה הנוכחי, בסרט הישראלי, ריברול המוצף גומות-חן, נותרו זכ"נעימים מן הימים בהם היה בן-זוגה. הק של ב.ב. הרודפת את אודרי פא"כמו צל.

ריקודי-כטון

את התפקיד הנשי השני מ"גילה אלמגור. קפיצה גדולה ק"אם להשחת אותו עם תפקידה הועום חולות לוחטים. גילה מגלמת את פול, בחורה השווייצית הנחמדה המבקשת רשות החברים להיכנס לחדר-משפחה מוריס צרפתי, שחקן הגל החדש גם כל דמיון בין בן-זוגה בן ה-28 לבין

הסיסמה

המחחרתית משודרת עלידי גילה אלמגור. לא היה זה תפקיד קל עבודה. הבמאי וצוות הצלמים נאלצו לעבוד על סציה זו מסך יום תמים, עד אשר הצליחה גילה לשדר את הסיסמה בצורה שהתאימה לזרישת התפקיד.